

MIEJSCA PAMIĘCI

Żyto

Dwór Siemieńskich

HISTORIA MIEJSCOWOŚCI

Pierwsza wiadomość o Żytnie pochodzi z 1198 roku. Należało wówczas do klasztoru bożogrobców w Miechowie. Od końca XIV do XIX wieku było własnością szlachecką. Przez kilka stuleci, do 1769 r. posiadało prawa miejskie. Data i okoliczności lokacji nie są znane, wiadomo jedynie, że fundacja kościoła w 1314 r. wyprzedziła przekształcanie w miasto dawnej wsi. Miało ono charakter otwartego miasta rolniczego. Od XIX wieku zaczęto uprawiać na skalę przemysłową buraki cukrowe i chmiel powstawały stadniny koni oraz stawy rybne. W XIX wieku następuje rozwój drobnego przemysłu (kuźnie, cegielnie, młyny, tartaki, gorzelnie, cukrownie). Mieszkańcy gminy brali czynny udział w powstaniach narodowych oraz w walkach partyzanckich w okresie II wojny światowej.

DWÓR W ŻYTNI

Klasycyzyczny dwór z czterokolumnowym doryckim portykiem wybudował Jan Nepomucen Siemieński herbu Leszczyń w latach 1819-1845. W drugiej połowie XIX wieku został rozbudowany o neorenesansowe, piętrowe skrzydło. Jako ważny ośrodek życia towarzyskiego okolicznych ziemian odgrywał rolę kulturotwórczą. Był liczącą się w regionie siedzibą ziemiańską, w której kultywowano tradycje patriotyczne i idee niepodległościowe. Gospodarujący tu kolejni przedstawiciele rodu Siemieńskich brali udział w obu powstaniach: listopadowym i styczniowym. W ich dworze odbywały się spotkania, na których omawiano sprawy społeczno-polityczne. Tu przygotowywano się organizacyjnie do powstania styczniowego. Do końca swojej obecności w Żytnie (1945) Siemieńscy angażowali się w sprawy publiczne, wykazując troskę zarówno o należyty rozwój miejscowości, jak i ojczyzny. W czasie ostatniej wojny działali w konspiracyjnym ruchu oporu.

Adaptacja dworu Jana Nepomucena Siemieńskiego (wraz z parkiem dworskim) w Żytnie na cele turystyczno-kulturalne.

Cel projektu: Zwiększone wykorzystanie walorów przyrodniczych i kulturowych dla rozwoju gospodarki turystycznej. Projekt przyczyni się do stworzenia warunków do rozwoju gospodarki turystycznej w oparciu o wykorzystanie potencjału endogenicznego regionu. Zmodernizowanie zabytkowego obiektu dworu umożliwi wprowadzenie nowych usług turystycznych i kulturalnych przyczyniających się do wykorzystania walorów kulturowych i przyrodniczych regionu łódzkiego.

Beneficjent: Agnieszka Adamczyk Age Decor

Dwór w Żytnie

Rezydenci, bywalcy, goście

Sługa Boża Wanda MALCZEWSKA

Mieszkanca dworu w 1.1870-1884, wizjonerka, kandydatka na ołtarze

Jacek MALCZEWSKI

Bywalec dworu w odwiedzinach u Wandy Malczewskiej w l. 1872-1884, malarz - symbolista

W oczach naszych gości od zawsze

*"... był to przemiły dom, w którym królowało dobro,
głęboka kultura, patriotyzm i zyczliwość dla ludzi
potrzebujących pomocy i schronienia"*

(Anna Maria Anders-Nowakowska)

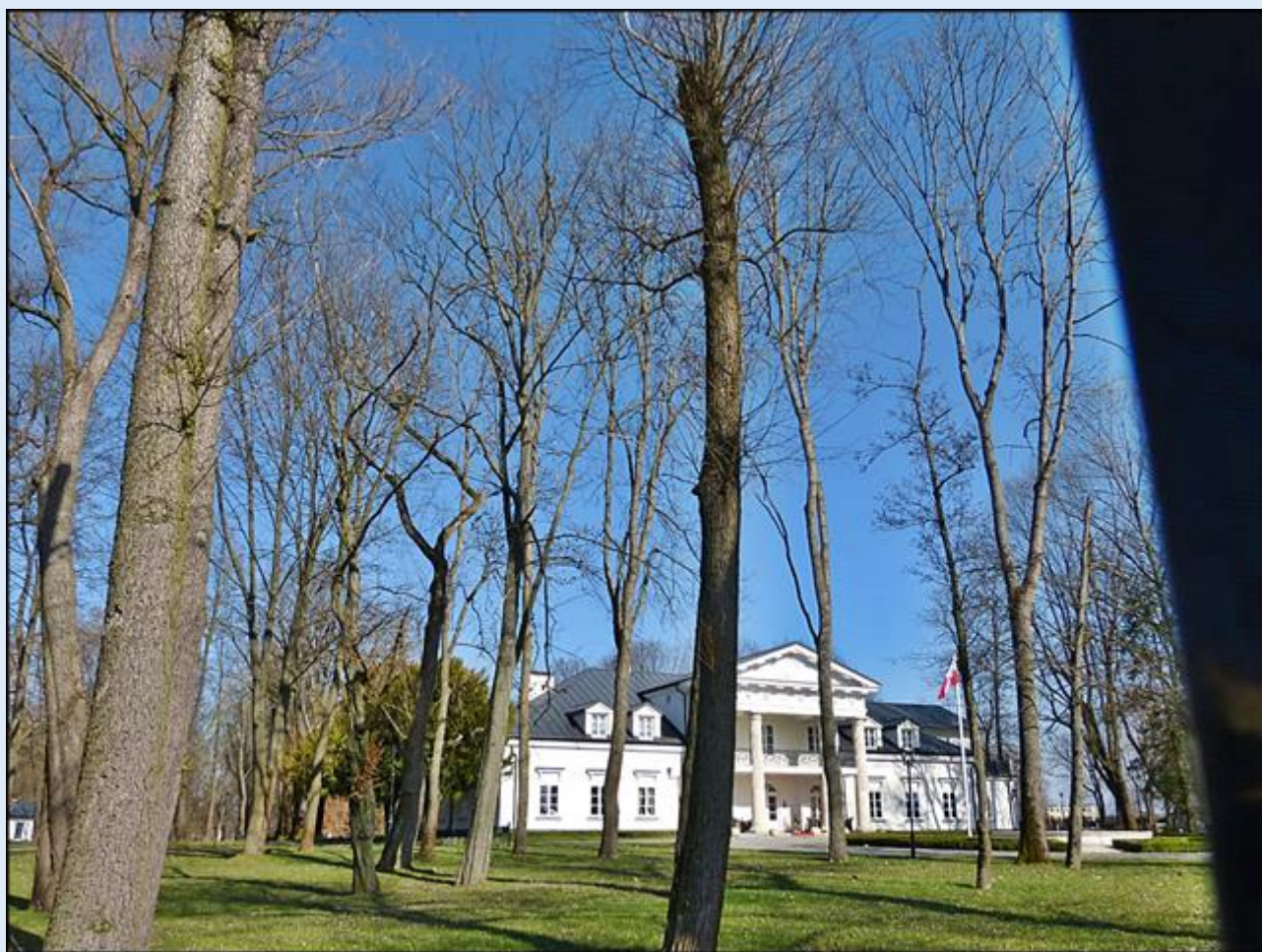
Jerzy ANDERS

Przebywał we dworze w sierpniu 1941 roku, syn gen. Władysława Andersa

Członkowie brytyjskiej misji wojskowej "FRESTON"

Po przetrzuceniu na teren okupowanej Polski w okolicach Częstochowy,
przebywali we dworze w Żytnie zimą 1944/1945

zdjęcia: *Jan Nitecki*

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)